

UTKAST – ej på öppen remiss

Den här leveransen är ett utkast inom **Gemensamma grunder Ramverk för samverkan och ledning**. Detta dokument är inte på öppen remiss just nu.

Huvuddelen av faktabladet var ute på öppen remiss under sommaren 2023, tillsammans med specifika faktablad för respektive aktörskategori. Dessa är nu överförda till endast ett faktablad, denna Om rapportering.

Arbete pågår för att färdigställa leveransen. Leveransen kommer publiceras i som färdig produkt i **november 2024**.

Gemensamma grunder

Arbetsätt

Om rapportering

Om rapportering

Med rapportering syftar vi på formella krav på att dela information enligt författningar. Rapportering sker under olika förutsättningar och kan delas in i olika lägen. Vad som ska rapporteras styrs av respektive aktörs ansvar och av författningsmässiga krav på att förmedla information.

Vid samlad hantering av samhällsstörningar är det viktigt att aktörer samarbetar och kommunicerar strukturerat för att hantera konsekvenser på ett så effektivt sätt som möjligt. Genom att samla in och dela information inför och under pågående skeenden får vi bättre överblick och skapar förutsättningar för att exempelvis fatta beslut om lämpliga åtgärder eller komma överens om gemensamma vägval.

Att dela och utbyta information på ett strukturerat sätt är även en grundläggande förutsättning för att skapa olika typer av lägesbilder och göra lägesbedömningar.

Genom de författningsmässiga krav som finns på rapportering ökar möjligheten att dela information och i förlängningen att göra det enklare att samverka med varandra, dela lägesbilder, samt att åstadkomma gemensam inriktning och samordning inför och under samhällsstörningar i fredstid och under höjd beredskap.

Syfte med faktabladet

Att beskriva innebörden av rapportering och rapporteringskrav, hur det uttrycks i författningar samt vad det innebär i relation till innehåll.

Faktabladet tar inte upp genom vilka tekniker och system som rapportering bör ske.

Rapportering och informationsdelning

Vi separerar rapportering från informationsdelning för att göra det tydligt när det finns krav på rapportering som uttrycks i författningar. Rapportering innebär givetvis att information delas men rapportering har ett ska-krav på sig, till exempel att det anges i författning att ”varje myndighet ska på förfrågan från Regeringskansliet lämna den information som behövs för samlade lägesbilder”.

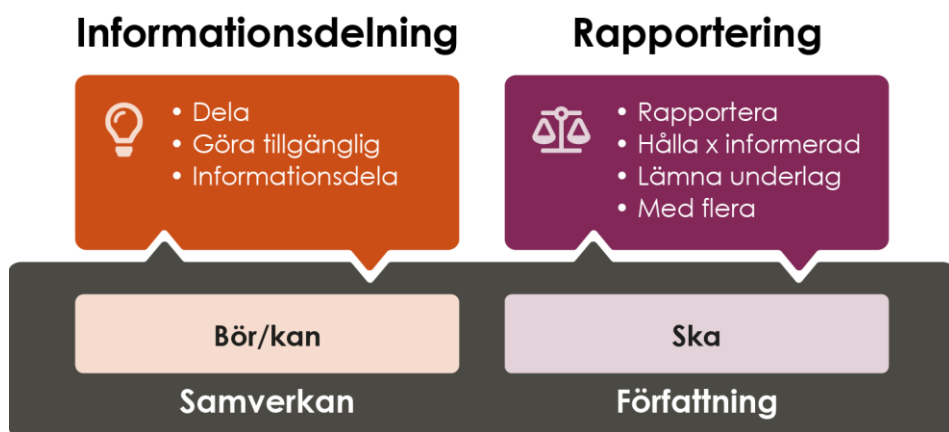
Informationsdelning är mer aktiviteten att utbyta information mellan olika aktörer eller system utan ett direkt ska-krav.

Däremot ett starkt bör, för syftet med informationsdelning är att öka förståelsen, stärka förtroendet och samverkan mellan olika aktörer som är involverade i hanteringen av en samhällsstörning.

Med rapportering avses formella krav på att dela information enligt förordning eller föreskrift.

Med informationsdelning avses delning av information som delas för kännedom utan att det finns krav i författning.

Figur 1: Illustration hur rapportering särskiljer sig i förhållande till

Myndigheter ska exempelvis samverka och stödja varandra vid händelser som kan omfatta samhällsstörningar vilket givetvis innebär att information bör delas. Att dela information är även en grundförutsättning för att åstadkomma aktörsgemensam inriktning och samordning.

Rapportering eller informationsdelning är inte ett tillstånd eller val av antingen-eller. Informationsdelning och rapportering kan ske samtidigt utifrån samverkan och utifrån författningskrav.

Fördjupad beskrivning av hur aktörer kan dela information i samverkan finns i Ramverket under Arbetsätt och *Process för inriktning och samordning – Så gör vi!* med dess tillhörande stödmaterial.

Är rapportering och rapportera samma sak?

När vi använder begreppet rapportering i Gemensamma grunder och i illustrationer av rapporteringsvägar så avser vi formella krav på att dela information enligt författningar (lagar och förordningar) som reglerar det svenska civila beredskapssystemet.

I det vardagliga språkbruket och i aktörsgemensamma sammanhang är det vanligt att rapportering och rapportera används som ömsesidigt utbytbara. Det kan även vara vanligt att när en aktör förmedlar information vid exempelvis en samverkanskonferens så kan de använda det mer vardagliga uttrycket rapportera, men då i betydelsen att frivilligt dela information (informationsdelning).

I Gemensamma grunder i de fall rapportera förekommer som begrepp är det i betydelsen av författningsstyrd rapportering.

Exempel på olika uttryck av rapportering

De formella kraven på att dela och förmedla information enligt författningar, det vi kallar rapportering, har olika språkliga uttryck i lagar och förordningar. I vissa framgår det under tydliga rubriker om rapportering och informationsskyldighet, medan i andra återfinns de i paragrafer om förberedelser, ansvar med flera.

Exempel på rapporteringsuttryck från författningar*

- Lämna lägesrapporter och information om händelseutvecklingen
- Ge den myndighet som regeringen bestämmer lägesrapporter och information [om händelseutvecklingen, tillståndet och den förväntade utvecklingen samt om vidtagna och planerade åtgärder]
- På förfrågan ... lämna den information som behövs för samlade lägesbilder
- Lämna den information som behövs ... även omfatta läget inom beredskapssektorns ansvarsområde
- Vid behov lämna underlag till
- Lämna ... det underlag som behövs för att myndigheten ska kunna fullgöra sin informationsskyldighet till regeringen

Gemensamt för alla rapporteringsuttryck från författningar som reglerar det svenska civila beredskapssystemet är att de ställer författningsmässiga krav på att dela och förmedla information. Det som skiljer dem åt är under vilka förutsättningar rapportering ska ske, när och till vem eller

vilka. Det är i få fall som uttrycken specificerar vad som ska ingå i rapporteringen.

Rapportering utifrån olika förutsättningar och lägen

Rapportering kan vi schematiskt dela in i tre författningsmässiga lägen. Lägen som beskriver under vilka förutsättningar som rapportering ska ske.

- Rapportering av planering och förberedelser
- Rapportering vid fredstida krissituationer och extraordinära händelser
- Rapportering inför och vid höjd beredskap

Det går inte dra exakta gränser mellan dessa tre lägen av rapportering. I författningar står det exempelvis uttryckt inför och vid och det är inte alltid tydligt var gränsen går för inför. De två sistnämnda lägena är de som visas i Gemensamma grundens ”Illustrationer över författningsstyrda rapporteringsvägar”.

Läget Rapportering av planering och förberedelser (exempelvis lämna risk- och sårbarhetsbedömningar) är inte fokus i detta faktablad då det inte har specifikt med hantering av pågående händelser att göra men är väsentligt för att skapa förmåga att hantera händelser.

Rapportering av planering och förberedelser	Rapportering vid fredstida krissituation*	Rapportering inför och vid höjd beredskap
<ul style="list-style-type: none">- Författningsstyrd- Regelbundenhet- Risk och sårbarheter- Förmågor- Övningsverksamhet- Längre tidsperspektiv- Återrapportering av uppdrag	<ul style="list-style-type: none">- Författningsstyrd- Aktörer klassar händelse som fredstida, extraordinär- Rapporterings- och informationsskyldigheter- På förfrågan/begäran- Kortare tidsperspektiv- Inriktning och samordning <p>* samt extraordinär händelse</p>	<ul style="list-style-type: none">- Författningsstyrd- Regeringen definierar om händelse utgör underlag för höjd beredskap- Skyldighet att lämna underlag- Förberedelser inför och verksamhet under höjd beredskap- Mål för civilt försvar- Mål för militärt försvar

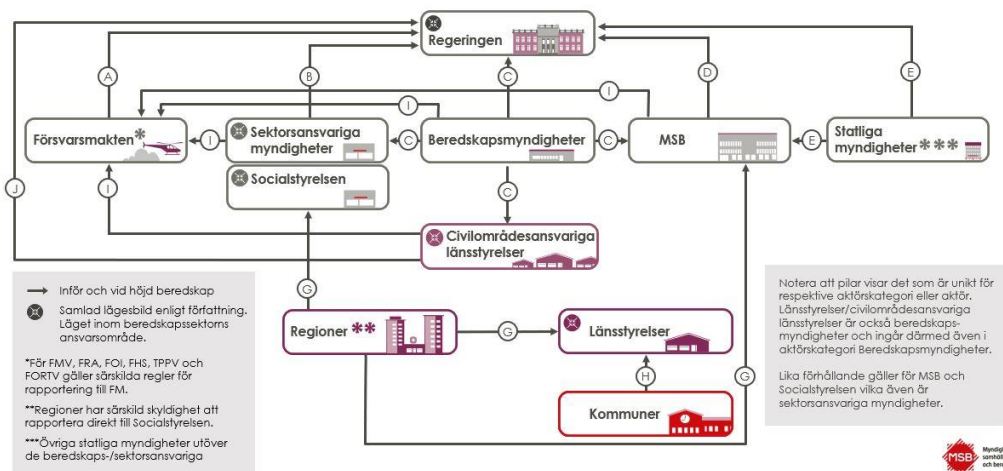
Tabell 1: Tre lägen av författningsstyrd rapportering. Listor med exempel på utmärkande drag för respektive läge.

Vem rapporterar till vem?

I Ramverket för Gemensamma grunder finns det illustrationer över författningsstyrd rapportering. Illustrationerna visar på ett överskådligt sätt rapporteringsskyldigheter från en aktör till en annan. Rapporteringsvägar har hänvisningar till de författningar och paragrafer som styr respektive rapportering.

FÖRFATTNINGSTYRD RAPPORTERING

Rapportering - Inför och vid höjd beredskap

Figur 2: Skärmbild över illustration av författningsstyrda rapporteringsvägar. Observera att denna figur endast är en ögonblicksbild och exempel och ska inte ses som gällande. Aktuella illustrationer över författningsstyrda rapporteringsvägar finns i sin helhet på msb.se/samverkanledning.

Illustrationerna är bildliga uttryck av rapporteringsskyldigheter som framgår av författningar. De ska läsas likt ett kopplingsschema på längd och bredd och inte som att de visar hierarkiska nivåer i höjd. Pilarna ska visa det som är specifikt för respektive myndighet/myndighetskategori.

För vissa statliga myndigheter gäller undantag från vissa rapporteringsskyldigheter. Det gäller särskilt vissa bestämmelser i krav på informationsskyldighet, IT-incidentrapportering samt risk- och sårbarhetsbedömningar. Dessa undantag är beskrivna i gällande förordningar, exempelvis förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap.

Särskilt för en beredskapsmyndighet

Beskrivningen här gäller även alla sektorsansvariga myndigheter och länsstyrelser, i sina roller som beredskapsmyndigheter.

När det gäller rapportering i det mer förberedande arbetet ska en beredskapsmyndighet senast vid utgången av september månad varje jämnt årtal lämna en sammanfattande redovisning (risk- och sårbarhetsbedömning) till Regeringskansliet och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB).

De beredskapsmyndigheter som ingår i en beredskapssektor ska även lämna en risk- och sårbarhetsbedömning till den sektorsansvariga myndigheten.

I det förberedande och planerande även informera MSB om sin övningsverksamhet för att den ska kunna samordnas med den övningsverksamhet som MSB eller Försvarmakten planerar.

Vid fredstida krissituationer och höjd beredskap ska en beredskapsmyndighet hålla regeringen informerad om händelseutvecklingen, tillståndet, den förväntade utvecklingen och tillgängliga resurser inom sitt ansvarsområde samt om vidtagna och planerade åtgärder.

Som statlig myndighet ska en beredskapsmyndighet på förfrågan från Regeringskansliet lämna den information som behövs för samlade lägesbilder.

En beredskapsmyndighet ska lämna MSB den information som behövs för att MSB ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt 7 § förordningen (2008:1002) med instruktion för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap. Detsamma gäller för alla statliga myndigheter under regeringen.

De beredskapsmyndigheter som ingår i en beredskapssektor ska inför och vid fredstida krissituationer och höjd beredskap även lämna sina sektorsansvariga myndigheter den information som behövs för att de i sin tur ska kunna fullgöra sina uppgifter med att samordna åtgärder inom sin sektor, stödja och driva på arbetet samt att verka för att åtgärder är samordnade med övriga beredskapsmyndigheter, länsstyrelser och Försvarmakten (24-25 §§ förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap).

En beredskapsmyndighet ska inför och vid höjd beredskap lämna underlag till Försvarmakten för att de ska kunna fullgöra sin informationsskyldighet till regeringen. På lika sätt ska de lämna underlag till de civilområdesansvariga länsstyrelserna för att de i sin tur ska kunna fullgöra sina uppgifter som högsta civila totalförsvarsmyndighet inom civilområdet och verka för att största möjliga försvarseffekt uppnås vid höjd beredskap.

En beredskapsmyndighet kan vara en av de utpekade totalförsvarsmyndigheter som har rätt att begära upplysning från näringsidkare, arbetsmarknadsorganisationer m.fl. om personal, lokaler, maskiner och annan utrustning, produktion, förbrukning av energi, råvaror och andra förnödenheter, lagerhållning, inköp, leveranser och annat dylikt som totalförsvarsmyndigheterna behöver för sitt planeringsarbete (Förordning (1982:1005)).

En beredskapsmyndighet (gäller alla myndigheter) ska skyndsamt rapportera IT-incidenter till MSB som inträffat i

den rapporterade myndighetens informationssystem eller som inträffat i tjänster som myndigheten tillhandahåller åt en annan organisation. Rapporteringsskyldigheten omfattar inte sådana incidenter som berör säkerhetskänslig verksamhet som istället ska anmälas till Säkerhetspolisen. Om IT-incident antas ha grund i brottslig gärning ska den rapporterade myndigheten anmäla incidenten till Polismyndigheten.

Särskilt för en sektorsansvarig myndighet

En sektorsansvarig myndighets skyldighet som beredskapsmyndighet att vid fredstida krissituationer och höjd beredskap hålla regeringen informerad om händelseutvecklingen, tillståndet, den förväntade utvecklingen och tillgängliga resurser inom sitt ansvarsområde samt om vidtagna och planerade åtgärder ska även omfatta läget inom beredskapssektorns ansvarsområde.

Vid fredstida krissituationer och höjd beredskap ska även en sektorsansvarig myndighet lämna Myndigheten för samhällsskydd och beredskap den information som behövs för att MSB ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt 7 § i förordningen (2008:1002) med instruktion för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap. Information som lämnas ska även där omfatta läget inom beredskapssektorns ansvarsområde.

En sektorsansvarig myndighets skyldighet att inför och vid höjd beredskap lämna Försvarmakten det underlag som behövs för att Försvarmakten ska kunna fullgöra sin informationsskyldighet till regeringen ska även omfatta läget inom beredskapssektorns ansvarsområde.

En sektorsansvarig myndighet ska vid en fredstida krissituation eller höjd beredskap vid behov lämna underlag till regeringen avseende prioritering och fördelning av resurser inom beredskapssektorn.

En sektorsansvarig myndighet är en av de utpekade totalförsvarsmyndigheter som har rätt att begära upplysning från näringsidkare, arbetsmarknadsorganisationer m.fl. om personal, lokaler, maskiner och annan utrustning, produktion, förbrukning av energi, råvaror och andra förnödenheter, lagerhållning, inköp, leveranser och annat dylikt som totalförsvarsmyndigheterna behöver för sitt planeringsarbete (förordning (1982:1005)).

Särskilt för en länsstyrelse

De beredskapsmyndigheter som ingår i en beredskapssektor ska även lämna en risk- och sårbarhetsbedömning till den sektorsansvariga myndigheten. För länsstyrelsens del är detta

Livsmedelsverket (sektor Livsmedelsförsörjning och dricksvatten) samt MSB (sektor Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen). Länsstyrelser ska även lämna en risk- och sårbarhetsbedömning till den civilområdesansvariga länsstyrelsen för sitt civilområde.

Länsstyrelsen ska årligen rapportera till MSB om vilka beredskapsförberedelser som kommuner och regioner vidtagit inför en kris. Lika att årligen rapportera till MSB och sin civilområdesansvariga länsstyrelse vilka beredskapsförberedelser som kommuner och regioner vidtagit inför höjd beredskap. I båda fallen även redovisa en bedömning av effekten av de vidtagna förberedelserna.

Länsstyrelsen ska inför och vid fredstida krissituationer och höjd beredskap även lämna Livsmedelsverket (sektor Livsmedelsförsörjning och dricksvatten) samt MSB (sektor Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen) den information som behövs för att de i sin tur ska kunna fullgöra sina uppgifter med att samordna åtgärder, stödja och driva på arbetet, vid behov lämna underlag till regeringen avseende prioritering och fördelning av resurser inom beredskapssektorn med mera.

Som beredskapsmyndighet ska länsstyrelsen inför och vid höjd beredskap lämna underlag till Försvarmakten. På lika sätt ska de lämna underlag till sina respektive civilområdesansvariga länsstyrelser för att de i sin tur ska kunna fullgöra sina uppgifter som högsta civila totalförsvarsmyndighet inom civilområdet och verka för att största möjliga försvarseffekt uppnås vid höjd beredskap.

Länsstyrelserna är även en av de totalförsvarsmyndigheter som har rätt att begära upplysning från näringsidkare, arbetsmarknadsorganisationer m.fl. om personal, lokaler, maskiner och annan utrustning, produktion, förbrukning av energi, råvaror och andra förnödenheter, lagerhållning, inköp, leveranser och annat dylikt som totalförsvarsmyndigheterna behöver för sitt planeringsarbete (Förordning (1982:1005)).

Särskilt för civilområdesansvariga länsstyrelser

Rapporteringskyldigheter för en civilområdesansvarig länsstyrelse följer samma skyldigheter som länsstyrelse och beredskapsmyndighet, med tillägget att omfånget i information och underlag till regering och Försvarmakten även blir utifån sitt civilområdesansvar.

De civilområdesansvariga länsstyrelserna har ett geografiskt områdesansvar för sitt område när det gäller civilt försvar. Ansvaret avser uppgifter inför och vid höjd beredskap.

En civilområdesansvarig länsstyrelse ska vid höjd beredskap ansvara för att en samlad lägesbild sammanställs samt hålla regeringen informerad om händelseutvecklingen, tillståndet, den förväntade utvecklingen och tillgängliga resurser och om vidtagna och planerade åtgärder inom civilområdet.

Särskilt för en region

När det gäller rapportering i det mer förberedande arbetet ska en region rapportera resultatet av sitt arbete med risk- och sårbarhetsanalyser med identifierade risker och sårbarheter med mera till Socialstyrelsen, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap samt länsstyrelsen.

Vid extraordinära händelser ska en region lämna lägesrapporter och information om händelseutvecklingen, tillståndet och den förväntade utvecklingen samt om vidtagna och planerade åtgärder till Socialstyrelsen samt länsstyrelsen .

Vid höjd beredskap ska regionen hålla Socialstyrelsen, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och länsstyrelsen underrättade om beredskapsläget och de övriga förhållanden som har betydelse för det civila försvaret inom regionens ansvarsområde.

Varje region ska även under höjd beredskap hålla Socialstyrelsen och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap underrättade om de beredskapsförberedelser som vidtagits och om de övriga förhållanden som har betydelse för det civila försvaret inom regionens ansvarsområde.

Särskilt för en kommun

När det gäller rapportering i det mer förberedande arbetet ska kommuner vart fjärde år rapportera resultatet av sitt arbete med risk- och sårbarhetsanalyser till länsstyrelsen i sitt län. Kommunen ska även varje år följa upp och rapportera sin generella krisberedskap till länsstyrelsen i sitt län.

Vid extraordinära händelser ska en kommun lämna lägesrapporter och information om händelseutvecklingen, tillståndet och den förväntade utvecklingen samt om vidtagna och planerade åtgärder till länsstyrelsen i sitt län.

Varje kommun ska hålla länsstyrelsen underrättad om de beredskapsförberedelser som vidtagits och om de övriga förhållanden som har betydelse för det civila försvaret i kommunen.

Vid höjd beredskap ska kommunen hålla länsstyrelsen underrättad om beredskapsläget och de övriga förhållanden som har betydelse för det civila försvaret i kommunen.

Rapporteringens innehåll

Rapportering svarar upp på en annan aktörs informationsbehov, men i författningar är det i de flesta fall inte specificerat vad rapportering ska omfatta eller innehålla. Paragraferna är skrivna för att ge spelrum och lagrum för att myndigheter, regioner och kommuner själva ska kunna beskriva vilken information eller underlag de behöver för sin hantering.

Paragrafer kan exempelvis endast ge vägledning i uttryck som att lämna information som behövs för samlade lägesbilder, att lämna den information som behövs för att till exempel aktör N ska kunna fullgöra sina uppgifter, med flera.

Minsta gemensamma nämnare för rapportering

Ett slags minsta gemensamma nämnare för rapportering vid hantering av samhällsstörningar är att lämna **lägesrapporter och information om**

- **händelseutveckling,**
- **tillståndet och,**
- **den förväntade utvecklingen,**
- **vidtagna och planerade åtgärder samt**
- **tillgängliga resurser.**

Ovan återfinns bland annat i förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap och vi återfinner alla utom tillgängliga resurser även i lag (2006:544) om kommuners och regioners åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap.

Det finns inget förtydligande i författningar om vad som avses med händelseutveckling, tillståndet, den förväntade utvecklingen med flera men lägesrapporter om händelsen och dess utveckling samt vidtagna och planerade åtgärder bör ge information av skeende och aktiviteter.

Lägesrapporter om tillståndet, förväntad utveckling och resurser i sin tur bör visa på förmågor att tillgodose de krav som ställs, till exempel i vilken grad en viss verksamhet kan bedrivas i förhållande till behovet.

Ser vi exempelvis i andra inriktande dokument** står det att rutiner för rapportering även bör innehålla information om

- **resurser,**
- **hjälpbehov,**
- **informationsbehov,**
- **prognoser och uppfattningar.**

Utöver minsta gemensamma nämnare och innehållet i rapportering så finns även två perspektiv att beakta, vilken typ av information som *ständigt bör (eller ska) hållas aktuell*, och vilken information som görs *tillgänglig mer periodisk*. Det förra mer åt aktuell information om skeenden, åtgärder, förmågor och tillgängliga resurser, det senare mer mot prognoser, lägesbedömningar och konsekvenser. Allt detta för att underlätta och effektivisera vid förfrågan om rapportering.

Oavsett rapporteringens innehåll och minsta gemensamma nämnare så bör all rapportering vara till nytta och därför vara:

- ✓ Tydlig: Informationen ska vara klar, begriplig och entydig för mottagaren.
- ✓ Relevant: Informationen ska vara anpassad till behov, syfte och mål.
- ✓ Kvalitetssäkrad: Informationen ska vara faktadrivna. Information som är rykten, utgör oklarheter eller antaganden ska anges som sådana.
- ✓ Aktuell: Informationen ska vara uppdaterad eller följa de tidsramar som efterfrågas.

Hur går rapportering till?

Beroende på typ och läge så kan rapportering gå till på ett antal olika sätt, allt från snabb förfrågan till sammanställning av underlag bundna i stora informationsmängder. Däremot går det att utkristallisera ett antal generiska steg utifrån en aktörs perspektiv.

I Ramverket finns en fördjupning av processen för hur rapportering går till, under Arbetsätt och *Den författningsstyrda rapporteringsprocessen – vad innebär den?*. Där beskrivs rapporteringsprocessen med hjälp av en grafisk illustration av de generiska steg och beroenden som rapportering innehåller eller kan innehålla. Syftet är att rapporteringsprocessen ska ge en överskådlig beskrivning och hjälp för aktörer som på olika sätt berörs av krav på författningsstyrd rapportering.

De sju steg som beskrivs i rapporteringsprocessen kan gälla alla typer av författningsstyrd rapportering, men är främst relevanta vid rapportering som sker inför och vid hantering av samhällsstörningar.

Rapportering och relation till lägesbild

Att ta fram och sammanställa lägesbilder kan vara ett vardagligt arbete och en del av en organisations kontinuerliga omvärldsbevakning. Det kan även finnas förordningskrav på att ta fram lägesbilder.

För att kunna ta ställning till behovet av att ta fram en lägesbild krävs information och perspektiv från många olika

De generiska stegen i rapporteringsprocessen:

1. Identifiera behov
2. Efterfråga information
3. Invänta svar
4. Ta emot
5. Bearbeta
6. Rapportera
7. Återkoppla

aktörer. Informationen kan hämtas in genom samverkan med relevanta aktörer, men det kan också vara aktuellt att hämta in information genom krav på rapportering som har stöd i författning. När det gäller rapportering som sker till lägesbilder så är det informationsbehovet hos den aktör som ska skapa lägesbilden som avgör vad som efterfrågas i rapporteringen

Rapportering kan även vara en del i steg där aktörer delar och använder lägesbilder, där lägesbilden i sig är ett underlag för rapportering.

Djupare beskrivning av de olika delmomenten och stegen i lägesbilsarbete finns i Ramverket under Arbetssätt och *Process för samlad lägesbild – hur ska det göras?* med tillhörande stödmaterial.

Relaterat material

- Den författningsstyrda rapporteringsprocessen – vad innebär den?
- Exempel på rapportering - sektor
- Exempel på rapportering - kommun
- Illustrationer över författningsstyrda rapporteringsvägar

*Författningar

Författningar med paragrafer om rapporteringsskyldighet.

- Lag (1982:1004) om skyldighet för näringsidkare, arbetsmarknadsorganisationer m.fl. att delta i försvarsplaneringen
- Förordning (1982:1005) om skyldighet för näringsidkare, arbetsmarknadsorganisationer m.fl. att delta i totalförsvarsplaneringen
- Lag (1992:1403) om totalförsvar och höjd beredskap
- Lag (2006:544) om kommuners och regioners åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap
- Förordning (2006:637) om kommuners och regioners åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap
- Förordning (2007:1266) med instruktion för Försvarsmakten
- Förordning (2008:1002) med instruktion för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
- Förordning (2015:284) med instruktion för Socialstyrelsen
- Förordning (2015:1053) om totalförsvar och höjd beredskap
- Förordning (2017:868) med länsstyrelseinstruktion
- Förordning (2017:870) om länsstyrelsernas krisberedskap och uppgifter inför och vid höjd beredskap
- Förordning (2021:936) med instruktion för Myndigheten för psykologiskt försvar
- Förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap
- Förordning (2022:525) om civilområdesansvariga länsstyrelser
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps föreskrifter om landstings risk- och sårbarhetsanalyser (MSBFS 2015:4)
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps föreskrifter om kommuners risk- och sårbarhetsanalyser (MSBFS 2015:5)

**Andra inriktande document

- Överenskommelser om kommuners arbete med civilt försvar (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och Sveriges Kommuner och Regioner)
- Överenskommelse om kommunernas krisberedskap 2019-2022, med förlängd och justerad överenskommelse för kommuners krisberedskap 2023. (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och Sveriges Kommuner och Regioner)
- Överenskommelse om regioners arbete med krisberedskap och civilt försvar. 2018-2020 med revideringar till och med 2023. (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap och Sveriges Kommuner och Regioner)